

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

665,621,32

Hely

Idő

"1927"

Személy

Szerző:

Süllő Árpád

Cím:

Az árva gázlámpák.

Forrás:

Budapesti Hírlap

Bp

(Hely)

1927. 9. 18.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Ol)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Szekesfővárosi házi nyomda 1927 — 1695

Az árva gázlámpák.

A béke boldog éveiben Budapest volt a legjobban világított városok egyike. A gázlámpák kitűnően megfelelték céljuknak és a legkisebb utcák is jól voltak világítva. A háború és forradalmak folytán a Gázművek mindig rosszabb szemet kaptak és a gázvilágítás teljesen csődöt mondott. A gázlámpák lámpáit leszerelték és csak a csupasz oszlopok álldogáltak az utcán. Minden harmadik, negyedik gázlámpa helyett egy-egy villanylámpát szereltek a házak falára, amelyeknek fénye meg sem közelítette a békebeli világosságot. A viszonyok azóta lassan javultak és ma már az utcai világítás, mely jórészt villanylámpákkal történik, kezd ismét rendes lenni.

A szegény gázlámpák azonban még most is nagyrészt fej nélkül várják sorsuk jobbrafordulását. Három évvel ezelőtt valakinek az a nagyszerű ötlete támadt, hogy a gázlámpákra reklámtáblákat szereljenek. Nagyon izléstelen volt. Erős vihar után ezek a táblák érett kalászként hajlottak a föld felé, ami még izléstelenebb volt. Szerencsésen ezek a táblák is jórészt eltűntek és a gázlámpákra háromszögletű üvegszekrényeket szereltek, melyek szintén reklámcélokra szolgáltak, nagy nap, mint éjjel, mert éjjel a gázlámpák végre hivatásuknak megfelelően égtek is. Természetesen csak azok, melyeken ilyen üvegszekrények voltak. Az üvegszekrények szerelése is nagyon rendezetlenül történt.

Például a Kálvin-téren a kut körül levő lámpákat ilyen üvegszekrények vasvázával látták el, és pár nap múlva ismét leszerelték ezeket. Ugyanez történt az Operaház előtt is.

A haladás hívei talán azt mondhatnák, hogy nagyon helyes, ha a gázvilágításról áttérünk a villányra. Ez igaz lehet, csak hogy kérdés, hogy miért kell akkor a gázlámpáknak még mindig az utcán állniok, nem is beszélve arról a hatalmas csövezetéről, mely ilymódon kárbavész és nem tekintve az esztétikai szempontokat. Melékesen megjegyzem, hogy a párisi nagy boulevardokon még ma is a gáz az ur és fénye ellen senkinek sem lehet kifogása.

A nagy villamosítás közben eszembe jut egy régi fővárosi szabályrendelet, mely megtiltotta a villamos-vezetékeknek a házak falára való függesztését. Ugyanezt lehet mondani a mai villamlámpákra, amelyek az uttest fölött vannak felfüggesztve. Budapest békében is hirhedt volt a sok kóboráramról, mely a helytelen szigetelés, vagy az idők folytán a vezetékben beálló hiba következtében veszendőbe ment. Érdekes volna megtudni, mennyi áram vész ma kárba a nyakra-főre a házak falára akasztott villamos vezetékeken.

A haladás nagyon szép dolog, de kérdés, hogy az a haladás, mely ennyire semmi sem veszti a múlt értékeit, hasznára válik-e a főváros közönségének.

Szüllő Árpád dr.